

BERIGTIGELSER

Berigtigelse af Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2017/697 af 4. april 2017 om kompetente nationale myndigheders udøvelse af de valgmuligheder og skøn, der gives i henhold til EU-retten, for så vidt angår mindre signifikante institutter (ECB/2017/9)

(Den Europæiske Unions Tidende L 101 af 13. april 2017)

Side 157, betragtning 7:

I stedet for: »(7) Valgmuligheder og skøn for så vidt angår undtagelser af eksponeringer fra anvendelsen af grænsen for store eksponeringer, som er fastsat i artikel 395, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, bør anvendes konsekvent for både signifikante institutter og mindre signifikante institutter med henblik på at fastlægge lige konkurrencevilkår for kreditinstitutter i de deltagende medlemsstater, at begrænse de koncentrationsrisici, der opstår fra specifikke eksponeringer, og sikre, at de samme mindstekrav anvendes på tværs af SMM til vurderingen af overholdelsen af de betingelser, som er fastsat i artikel 400, stk. 3, i samme forordning. Navnlig bør de koncentrationsrisici, som opstår fra særligt dækkede obligationer, og som falder ind under bestemmelserne i artikel 129, stk. 1, 3 og 6 i forordning (EU) nr. 575/2013, samt eksponeringer med eller garanteret af regionale eller lokale myndigheder i medlemsstater, hvor disse fordringer ville blive tillagt en 20 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2 i forordning (EU) nr. 575/2013, begrænses. For så vidt angår koncerninterne eksponeringer, herunder kapitalinteresser eller andre interesser, er det nødvendigt at sikre, at beslutningen om fuldt ud at undtage disse eksponeringer fra anvendelsen af grænsen for store eksponeringer træffes på grundlag af en grundig vurdering som anført i bilag I til forordning (EU) 2016/445 (ECB/2016/4). Anvendelsen af fælles kriterier for vurderingen af, hvorvidt en eksponering, herunder kapitalinteresser eller andre interesser, med regionale eller centrale kreditinstitutter, som kreditinstituttet i henhold til lovfastsatte eller vedtægtsmæssige bestemmelser er tilsluttet i et netværk i overensstemmelse med retlige eller lovmæssige bestemmelser, og som i henhold til disse bestemmelser er ansvarlige for likviditetsudligning inden for netværket, opfylder kravene til undtagelse fra grænsen for store eksponeringer som anført i bilag II til forordning (EU) 2016/445 (ECB/2016/4), er berettiget. En sådan anvendelse bør sikre, at signifikante og mindre signifikante institutter, som er tilsluttet i det samme netværk, behandles konsekvent. Udøvelsen af valgmuligheden omfattet af artikel 400, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, som fastsat i denne retningslinje, bør kun finde anvendelse, hvis den pågældende medlemsstat ikke har udøvet den valgmulighed, der er omfattet af artikel 493, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.«

læses: »(7) Valgmuligheder og skøn, for så vidt angår undtagelsen af eksponeringer fra anvendelsen af grænsen for store eksponeringer, som er fastsat i artikel 395, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, bør anvendes konsekvent for både signifikante institutter og mindre signifikante institutter med henblik på at skabe lige konkurrencevilkår for kreditinstitutter i de deltagende medlemsstater, at begrænse de koncentrationsrisici, der opstår fra specifikke eksponeringer, og sikre, at de samme mindstekrav anvendes på tværs af SSM ved vurderingen af, hvorvidt de betingelser, som er fastsat i artikel 400, stk. 3, i samme forordning, er overholdt. Navnlig bør de koncentrationsrisici, som opstår fra særligt dækkede obligationer, og som falder ind under bestemmelserne i artikel 129, stk. 1, 3 og 6 i forordning (EU) nr. 575/2013, samt eksponeringer mod eller garanteret af regionale eller lokale myndigheder i medlemsstater, hvor disse fordringer ville blive tillagt en 20 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2 i forordning (EU) nr. 575/2013, begrænses. Det er nødvendigt at lægge fælles kriterier til grund ved vurderingen af, hvorvidt en eksponering, herunder kapitalinteresser eller andre interesser, mod regionale eller centrale kreditinstitutter, til hvilke kreditinstituttet er knyttet i et netværk i overensstemmelse med retlige eller lovmæssige bestemmelser, og som i henhold til disse bestemmelser er ansvarlige for likviditetsudligning inden for netværket, opfylder betingelserne for en undtagelse fra grænsen for store eksponeringer som anført i bilaget til denne retningslinje. En sådan anvendelse skal sikre, at signifikante og mindre signifikante institutter, som er tilsluttet det samme netværk, behandles konsekvent. Udøvelsen af valgmuligheden omfattet af artikel 400, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, som fastsat i denne retningslinje, bør kun finde anvendelse, hvis den pågældende medlemsstat ikke har udøvet den valgmulighed, der er omfattet af artikel 493, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.«